

JAVNA RASPRAVA

Došao je jedan sljedbenik strasti (novotar) da se raspravlja sa imamom Malikom oko neke šubhe (mes'ele oko koje imao sumnju), pa mu reče: „Što se mene tiče, ja sam na jasnom dokazu mog Gospodara i moje vjere, a ti si u sumnji, pa idi nekome ko sumnja sličnom tebi i sa njim se raspravljaj“.

Kaže Uzvišeni: „I sa sljedbenicima Knjige raspravljajte se na najljepši način, osim sa onima koji su nepravedni“ (El-Ankebut, 46). Podijelio ih je na dvije skupine: skupina koja je pravedna, sa njim se raspravlja na najljepši način i skupina koja je nepravedna, sa njom se ne raspravlja.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, se raspravljao sa skupinom mušrika, sa skupinom je ratovao a od skupine okrenuo leđa. Ebu Bekr, radijallahu anhu, se borio protiv otpadnika, nije se raspravljao sa njima. Kada je Sabig došao Omeru, radijallahu anhu, sa šubhama, išibao ga je po glavi sve dok nije rekao: „Izašla mi je novotarija iz glave“, a nije se raspravljao sa njim. Dok su se Alija i Ibn Abbas, radijallahu anhum, raspravljali sa haridžijama, a zatim ratovali.

Ebu Hanife se raspravljao sa nekim novotarima, dok su imam Ahmed i drugi imami pisali odgovore i pojašnjavali njihove devijacije bez rasprave.

Iz gore spomenutog se može zaključiti da se raspravljanje sa novotarima vraća na vaganje koristi i štete od rasprave, a to je idžtihad svakog alima ponaosob.

Ve billahi tevfik.